

Denne artikkelen kan kopieres fritt og viderefremidles til andre.

En forutsetning er at navn på utgiver (Strinda historielag), årbokas årstall og forfatter(e) oppgis.

Det må ikke foretas endringer i artiklene.

Det er ikke tillatt å skanne eller kopiere bilder i bøkene for bruk i andre sammenhenger.

Historien om rehabiliteringen av gammelbygget på Åsvang skole.

Av Bjarne Gjerding

Planarbeidet for den store rehabiliterings- og utbyggingssaken ved Åsvang skole ble påbegynt i 1999. Da ble også gammelbyggets skjebne og funksjon tatt opp. Byantikvaren hadde klare ønsker om å bevare bygget, som et eksempel på en landsens skole fra slutten av 1800-tallet.

Tilsvarende diskusjon ble samtidig ført angående "Gulbygget" på Strindheim skole, men dette bygget fra 1894/95 var i dårligere forfatning og hadde en mindre egnet romoppdeling for fremtidig bruk. Derfor ble det enighet med Byan-

tikvaren om at Åsvang skulle bevares som eksempel.

Som et første ledd i rehabilitering ble skifertaket og takrenner fornyet i 1999, til en samlet kostnad på ca 490.000 kroner.

Byggets fasader var tidstypiske med store, oppdelte vinduer og rike snekkerdetaljer på vindusomramminger og panel.

I anbudsforespørselen som ble sendt ut til entreprenørene i mars 2002, var det forutsatt at alle vinduer skulle skiftes til nye, med varme- og støyisolerende egenskaper i henhold til dagens krav,

men opprinnelig utseende skulle kopieres. Tilsvarende var beskrevet for omramminger og detaljer. Det var også medtatt en innvendig oppussing av 1. etasje, omfattende gulv, vegger og tak, samt nytt sanitær-, ventilasjons- og el.anlegg, idet bl.a. skolens helsesøsterkontor skulle få plass her. I 2. etasje var et gammelt klasserom bevart som skolemuseum. Ellers disponerte skolekorpset rom til instrumenter, uniformer og rekvizita.

Byggeprosessen startet sommeren 2002, og etter som arbeidene gikk fram, møtte byggherre og entreprenør diverse overraskelser:

- Utvendig panel var til dels dårligere enn antatt, og under panelet, spesielt på vestgavlen, var tømmerkonstruksjonen delvis råteangrepet.

- Grunnmuren på den eldste delen av bygget var utført av tørrmurt, grov stein, bare på et lite areale var det en slags kjeller. Ellers lå bjelkelaget over et ikke tilgjengelig hulrom med lav, men varierende høyde. Bare smånagere hadde adkomst hit via den utette muren. Dette medførte tidvis diverse ubehag for brukerne av huset, og det ga usikkerhet om murens og gulvenes tilstand og bæreevne.

Det ble derfor besluttet at:

- Alt utvendig panel skulle demonteres.

Derved fikk man tilkomst til tømmerkassa og fikk skiftet ut alle partier med råteskadet tømmer. Veggene ble så kledd med vindsperre, og panelet ble montert på lekter i henhold til dagens tekniske anbefalinger. Gammelt panel som var i god stand, ble rensset og gjenbrukt, ellers er store deler av kledningen nytt panel høvlet med profiler som det gamle.

- Alle gulvbjelkelag i hele 1. etasje skulle rives ut.

Dette ble en omfattende, men nødvendig jobb, for bjelkelaget lå stedvis nesten nede på jordlaget under huset, og var i tildels dårlig forfatning. Likeså var grunnmuren svært dårlig på innsiden, noe som ble synlig da gulvene ble fjernet. Muren ble inn- og utvendig påført sprøytebetong for stabilisering og tetting.

Å etablere nytt trebjelkelag lå ikke innenfor tekniske og økonomiske grenser.

Etter forslag fra entreprenøren ble det besluttet å fylle alle hulrom opp til gulvnivå med Hasopor, et gjenvinningsprodukt fra brukte lysstoffrør og lyspærer. Produktet ligner på pukk, men er porøst, isolerende og komprimerbart, og derfor velegnet som underlag for gulvstøp.

I samråd med Byantikvaren ble det oppå gulvstøpen lagt et såkalt flytende gulv, dvs. sponplater som ligger på tunge mi-

neralullmatter. Dette for å bevare “tre-gulvfølelsen” i et antikvarisk bygg. På sponplatene er det lagt vanlig gulvbelegg.

En av byggets to innganger er utformet som forskriftsmessig rullestolsrampe belagt med skifer, for å gi generell HCTilgang til bygget. I den andre inngangen er den opprinnelige trappen av store, grove skiferheller bevart.

Arbeidene med rehabiliteringen ble avsluttet samtidig som skoleprosjektet for øvrig ble ferdigstilt i juli 2003.

Samlede ekstrakostnader forbundet med ovenfor beskrevne tiltak beløp seg til ca. 2 mill. kroner.

(Heri er ikke inkludert vindusutskifting m.m som inngikk i den ordinære kontrakten.)

Gammelbygget har en grunnflate på ca. 210 kvm. I dag brukes 1. etasje til kontor for skolens helsesøster, til ekstraarealer for SFO, til øvingsrom for musikk- og kulturskolen, og til utleie for nærmiljøet. I 2. etasje finnes den gamle skolestua (museet), flere lagerrom for skolekorpsets rekvisitter samt et teknisk rom.

Bygget fremstår nå gjennomrehabilitert, både som dokumentasjon for gamle skolebygg, og som et aktivt og verdifullt tilskudd til Åsvang skoles og nærmiljøets daglige bruk.

Bjarne Gjerding er ansatt ved Trondheim eiendom som prosjektleder, med arbeidsfelt skoleutbygging.

Bilde fra vestfløyen (bygget fra 1881). Gulvet er fjernet, og vi ser jordgulvet med merkene etter bjelkene som lå rett på bakken og den dårlige grunnmuren. Foto: Bjarne Gjerding.